

दानियलको पुस्तक - एक सय छैसठौँ

अगमवाणीको उद्घाटन: फ्रान्सेली क्रान्ति, पुटिनको रूस, र युक्रेनी द्वन्द्व

Jeff Pippenger

2024-03-29

जब हामी पद दसको भविष्यसूचक इतिहासद्वारा १९८९ मा अन्त्यको समयको प्रतिरूपलाई विचार गर्न आरम्भ गर्छौं, तब पृथ्वीको पशुका दुवै सिङहरूको तेस्रो पुस्ताको इतिहासमा फर्किनु आवश्यक हुन्छ। १९१३ मा, पृथ्वीको पशुको रिपब्लिकनवादको सिङले वैश्विकतावादी बैकिङ प्रणालीसँग आफ्नो सम्झौतापूर्ण पुस्ताको आरम्भ गर्‍यो, र १९१९ मा, साँचो प्रोटेस्टेन्टवादको सिङले धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादका धर्मशास्त्रीहरूसँग, साथै आफ्नो शैक्षिक प्रणालीको मान्यताप्रदानलाई संसारमा समर्पण गर्दा अमेरिकन मेडिकल असोसिएसनसँग पनि, आफ्नो सम्झौतापूर्ण पुस्ताको आरम्भ गर्‍यो। दुवै सिङहरूले संसारसँग यस्तो सम्झौतापूर्ण सम्बन्ध प्रारम्भ गरे जसले त्यस बिन्दुदेखि अगाडि उनीहरूको आ-आफ्ना सन्देशहरूको दिशा परिवर्तन गरिदियो।

त्यो इतिहासमा उत्तरका राजाका निम्ति प्रारम्भबिन्दु, र अन्तिम दिनहरूका दक्षिणका राजाले पनि एउटा मोडबिन्दुमा प्रवेश गरे। फातिमाको चमत्कार १३ अक्टोबर १९१७ मा पोर्चुगलको फातिमामा घटित भयो। यो तीन जना कम उमेरका गोठाला बालबालिकाले देखेका मरियमसम्बन्धी प्रकट हुने घटनाहरूको एक शृङ्खलाको पराकाष्ठा थियो: लुसिया दोस सान्तोस तथा उनका मामेबहिनी-भाइ फ्रान्सिस्को र जसिन्ता मार्तो। बालबालिकाद्वारा प्रदान गरिएका विवरणहरूअनुसार, कुमारी मरियम, जसलाई आवर लेडी अफ फातिमा भनेर चिनिन्थ्यो, सन् १९१७ को मेदेखि अक्टोबरसम्म प्रत्येक महिनाको १३ औँ दिनमा उनीहरूकहाँ प्रकट हुनुभयो।

१३ अक्टोबर १९१७ को भएको अन्तिम दर्शनका बेला, बालबालिकाहरूले भविष्यवाणी गरेअनुसार एउटा चमत्कार देख्न पाउने आशामा, फातिमानजिकको कोभा दा इरियामा हजारौँ होइन, दर्शौँ हजार मानिसहरू भेला भए। साक्षीहरूका अनुसार, सूर्यले आफ्ना रङहरू परिवर्तन गरेको, घुमेको, र आकाशमा नाचेझैँ गरेको देखियो। यो घटना पछि “सूर्यको चमत्कार” वा “फातिमाको चमत्कार” भनेर चिनिन थाल्यो।

फातिमाको चमत्कार क्याथोलिक इतिहास र भक्ति-परम्परामा एक महत्त्वपूर्ण घटना हो, र विगतका वर्षहरूमा यो व्यापक अध्ययन, बहस, तथा धार्मिक व्याख्याको विषय रहँदै आएको छ। फातिमाका घटनाहरूले जनभक्ति, मरियमप्रति समर्पित भक्ति, तथा क्याथोलिक चर्चभित्र प्रलयसम्बन्धी विषयवस्तुको व्याख्यामा दीर्घकालीन प्रभाव पारेका छन्।

बोल्शेभिक क्रान्ति रूसमा ७ नोभेम्बर १९१७ मा भयो, जब भ्लादिमिर लेनिन र बोल्शेभिक पार्टीको नेतृत्वमा रहेका बोल्शेभिक शक्तिहरूले पेट्रोग्राद (अहिलेको सेन्ट पिटर्सबर्ग) मा प्रमुख सरकारी भवनहरू र पूर्वाधारमाथि कब्जा गरे। यो घटनाले सन् १९१७ को रूसी क्रान्तिको परिपूर्णता जनायो, जसको आरम्भ त्यही वर्षको प्रारम्भतिर भएको फेब्रुअरी क्रान्तिबाट भएको थियो, जसले जार निकोलस द्वितीयको पदत्याग गरायो र एक अस्थायी सरकारको स्थापना गरायो।

क्रान्तिको समयमा बोल्शेभिकहरूले अस्थायी सरकारलाई सफलतापूर्वक अपदस्थ गरे र रूसमाथि सोभियत नियन्त्रण स्थापना गरे। बोल्शेभिकहरूले समाजवादी राज्यको स्थापना भएको घोषणा गरे र आफ्नो क्रान्तिकारी कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न थाले, जसमा उद्योगहरूको राष्ट्रियकरण, भूमिको पुनर्वितरण, तथा रूसलाई प्रथम विश्वयुद्धबाट फिर्ता गर्ने कार्य समावेश थियो। अन्ततः अक्टोबर क्रान्तिले सोभियत संघको सृष्टि गरायो र रूस तथा संसारमाथि गहिरा र दूरगामी परिणामहरू उत्पन्न गर्‍यो, जसले २०औँ शताब्दीको इतिहासको दिशालाई आकार दियो।

येशूले अन्त्यलाई आरम्भद्वारा स्पष्ट पार्नुहुन्छ, र अन्तिम दिनहरूका उत्तरका राजा र दक्षिणका राजालाई पूर्ण रूपमा देख्नका लागि, तिनीहरूको आरम्भलाई बुझ्नु आवश्यक छ। दानियल अध्याय एघारमा चिनिएका शाब्दिक दक्षिणका

राजा र उत्तरका राजा यसरी परिभाषित गरिएका छन्: दक्षिणका राजाको रूपमा मिश्रको शाब्दिक क्षेत्रमाथि शासन गर्ने शक्ति, र उत्तरका राजाको रूपमा बाबेलसँग सम्बन्धित शाब्दिक भौगोलिक क्षेत्रमाथि शासन गर्ने शक्ति।

कूसको समयमा शाब्दिक भविष्यवाणी आत्मिक भविष्यवाणीमा रूपान्तरित भयो, जब प्राचीन शाब्दिक इसाएल आधुनिक आत्मिक इसाएलमा रूपान्तरित हुँदै थियो। मूर्तिपूजक शाब्दिक रोमले सन् ६७ ईस्वीदेखि सन् ७० ईस्वीसम्म साढे तीन शाब्दिक वर्षसम्म शाब्दिक यरूशलेमलाई कुल्चियो, र आत्मिक पोपसत्तात्मक रोमले आत्मिक यरूशलेमलाई साढे तीन आत्मिक वर्षसम्म कुल्चियो।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रमा आध्यात्मिक बाबेललाई पृथ्वीका राजाहरूका साथ व्यभिचार गर्ने वेश्याको रूपमा चिनाइएको छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा आध्यात्मिक मिश्रलाई नास्तिक फ्रान्सको रूपमा चिनाइएको छ। अन्तको समयमा सन् १७९८ मा घातक घाउ प्राप्त गरेको र त्यसपछि अन्तकै समयमा सन् १९८९ मा आध्यात्मिक दक्षिणका राजाको आधुनिक प्रकटनमाथि प्रतिकार गरेको आध्यात्मिक उत्तरका राजाको आधुनिक प्रकटनहरू दानियल अध्याय एघारको चालीसौँ पदमा दुवै प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यी दुवै शक्तिहरूका अन्त्य-दिनका प्रकटनहरूका उत्पत्तिहरू सन् १९१७ देखि १९१८ को समयावधिमा रहेका छन्, जुन समयावधि पृथ्वीका जनावरका दुवै सिङहरूका लागि सम्झौताको पुस्ताको पनि त्यही समयावधि हो। अन्त्यहरूलाई ठीकसँग लागू गर्न ती आरम्भहरूलाई चिन्नैपर्छ। अन्त्य-दिनका उत्तर र दक्षिणका राजाहरूका आरम्भहरू दुवै फ्रान्सेली क्रान्तिबाट सुरु हुन्छन्।

सोह्रौँ शताब्दीमा, जनतासामु खुला बाइबल प्रस्तुत गर्दै आएको सुधार आन्दोलनले युरोपका सबै देशहरूमा प्रवेश पाउन खोजेको थियो। केही राष्ट्रहरूले यसलाई स्वर्गका सन्देशवाहकझैं हर्षका साथ स्वागत गरे। अन्य देशहरूमा भने पापतन्त्रले यसको प्रवेश रोक्न ठूलो हदसम्म सफलता पायो; र बाइबलीय ज्ञानको ज्योति, त्यसका उन्नयनकारी प्रभावहरूसहित, लगभग पूर्णतः बहिष्कृत गरियो। एक देशमा, ज्योति प्रवेश त गर्‍यो, तर अन्धकारले त्यसलाई ग्रहण गरेन। शताब्दियौँसम्म सत्य र भ्रम प्रभुत्वका लागि संघर्षरत रहे। अन्ततः दुष्टताले विजय पायो, र स्वर्गको सत्यलाई बाहिर धकेलियो। “यो नै दोषारोपण हो, कि ज्योति संसारमा आएको छ, र मानिसहरूले ज्योतिभन्दा अन्धकारलाई बढी प्रेम गरे।” यूहन्ना ३:१९। त्यस राष्ट्रलाई उसले रोजेको मार्गका परिणामहरू भोग्न छोडियो। उहाँको अनुग्रहको वरदानलाई तुच्छ ठानेका मानिसहरूबाट परमेश्वरको आत्माको संयमकारी प्रभाव हटाइयो। दुष्टतालाई पूर्ण परिपक्वतामा पुग्न अनुमति दिइयो। र सारा संसारले ज्योतिलाई जानाजानी अस्वीकार गरेको फल देख्यो।

फ्रान्समा यति धेरै शताब्दीदेखि निरन्तर अघि बढाइएको बाइबलविरुद्धको युद्ध क्रान्तिका दृश्यहरूमा पुगेर पराकाष्ठामा पुगेको थियो। त्यो भयानक विस्फोट त रोमद्वारा धर्मशास्त्रहरूको दमनको वैध परिणाम मात्र थियो। यसले पोपीय नीतिको कार्यान्वयनको त्यस्तो अत्यन्त प्रखर दृष्टान्त प्रस्तुत गर्‍यो, जसको साक्षी संसारले कहिल्यै देखेको थिएन—त्यस्तो दृष्टान्त, जसले एक हजार वर्षभन्दा बढी समयदेखि रोमी चर्चको शिक्षाले जुन परिणामतर्फ अग्रसर हुँदै आएको थियो, ती परिणामहरूलाई प्रकट गर्‍यो।

“पोपीय सर्वोच्चताका अवधिमा धर्मशास्त्रहरूको दमन अगमवक्ताहरूद्वारा पूर्वकथित गरिएको थियो; र प्रकाशकले पनि ‘पापको मानिस’ को प्रभुत्वबाट विशेषतः फ्रान्समाथि आइपर्ने भयानक परिणामहरूतर्फ संकेत गर्दछ।” *The Great Controversy*, 265, 266.

फ्रान्सेली क्रान्ति “पोपीय सर्वोच्चताको अवधिमा” धर्मशास्त्रहरूको दमनका कारण उत्पन्न भएको थियो। पोपतन्त्रको परमप्रधान शत्रु बन्ने नास्तिकताको जन्म स्वयं पोपतन्त्रद्वारै गराइएको थियो। फ्रान्सेली क्रान्ति 1789 देखि 1799 सम्म भयो, तर फ्रान्समा आरम्भ भएको नास्तिक क्रान्तिकारी आत्मा युरोपभरि र त्यसपारि पनि फैलिँदै गयो। फ्रान्समा क्रान्ति समाप्त भएको एक सय अठार वर्षपछि, रसियामा रसियाली क्रान्ति आरम्भ भयो। फ्रान्समा आरम्भ भएको नास्तिकताको क्रान्ति रसियामा अन्त्य भयो, र 1917 मा रसिया मिश्रको नास्तिकताद्वारा प्रतीकित राष्ट्रको भविष्यवाणीगत प्रतिनिधि बन्यो। दक्षिणका राजाका रूपमा चित्रित अजिङ्गरको शक्ति फ्रान्सबाट रसियातर्फ सरेको

थियो।

फ्रान्सको क्रान्तिलाई राजनीतिक तथा भविष्यवाणीगत रूपमा नेपोलियन बोनापार्टद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, र त्यस अर्थमा, नेपोलियनले मिश्रको नास्तिकताद्वारा उत्पन्न गरिएको क्रान्तिमा स्थापित राष्ट्रका प्रथम नेताको प्रतिनिधित्व गर्छन्। नेपोलियनको आत्ममुग्धता पुटिनको आत्ममुग्धताद्वारा उपयुक्त रूपमा पुनरावृत्त गरिएको छ।

नेपोलियन चित्रात्मक प्रस्तुतीकरण र प्रचारको शक्तिबारे अत्यन्त सजग थिए, जसरी पूर्व KGB अधिकारी पुटिन पनि छन्। KGB प्रचारमा विशेषज्ञता राख्छ। नेपोलियनले जनतामाझ आफ्नो अधिकार, शक्ति, र नेतृत्वको छवि प्रक्षेपण गर्ने साधनका रूपमा व्यक्तिचित्रकलाको प्रयोग गरे। उनले आफ्नो समयका केही अत्यन्त ख्यातिप्राप्त कलाकारहरूबाट व्यक्तिचित्रहरू बनाउने आदेश दिए, जसमा ज्याक-लुई दारविद, अन्त्वान-झाँ ग्रे, र झाँ-अगुस्त-दोमिनिक आँग्र, साथै अन्यहरू पनि समावेश थिए।

यी चित्रहरूले नेपोलियनलाई विविध मुद्राहरू र परिवेशहरूमा चित्रित गरेका थिए, जो औपचारिक राजकीय प्रतिमूर्तिदेखि लिएर अधिक अनौपचारिक दृश्यहरूसम्म विस्तृत थिए। तिनीहरूले नेपोलियन स्वयंका लागि व्यक्तिगत स्मृति-चिह्नको मात्र कार्य गरेनन्, तर स्वदेशभित्र तथा अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा उनको छवि र प्रभाव फैलाउने साधनका रूपमा पनि कार्य गरे। पुटिनले पनि आफ्नै लागि ठ्याक्कै उही कार्य सम्पन्न गरेका छन्, आफ्ना असंख्य तस्बिरहरूमार्फत, यस्ता परिवेशहरूमा जसले इन्टरनेटका आधुनिक प्रभावकर्ताहरूमध्ये कुनैसँग पनि प्रतिस्पर्धा गर्छन्।

फ्रान्सेली क्रान्तिको प्रारम्भमा राजा, उनका परिवार र कर्मचारीगण अपदस्थ गरिए र मृत्युदण्ड दिइए। रूसी क्रान्तिको प्रारम्भमा जार, उनका परिवार र कर्मचारीगण अपदस्थ गरिए र मृत्युदण्ड दिइए। फ्रान्समा आरम्भ भएको क्रान्ति रूसमा आएर पराकाष्ठामा पुग्यो। फ्रान्सेली क्रान्ति प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एघारको भविष्यवाणीको विषय हो, र त्यसकारण फ्रान्सेली क्रान्ति भविष्यवाणीको व्याख्याका नियमहरूको अधीनमा छ। येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसको आरम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ, त्यसैले रूसी क्रान्ति फ्रान्सेली क्रान्तिको अन्त्य हो।

भ्लादिमिर पुटिन मिस्रको नास्तिकताद्वारा ल्याइएको क्रान्तिमा स्थापित राष्ट्रको अन्तिम नेताको प्रतिनिधित्व गर्छन्। रूसका पहिलो नेता भ्लादिमिर लेनिन थिए। “भ्लादिमिर” नाम स्लाभिक मूलको हो र यो दुई अवयवहरूबाट बनेको छ: “भ्लाद” र “मिर।” “भ्लाद” स्लाभिक मूल “vladeti” बाट व्युत्पन्न भएको हो, जसको अर्थ “शासन गर्नु” वा शक्ति प्रयोग गर्नु हो। “मिर” को अर्थ “संसार” हो। पहिलो भ्लादिमिर (लेनिन) ले अन्तिम भ्लादिमिर (पुटिन) को प्रकार प्रस्तुत गर्छन्, जसलाई नास्तिकताको क्रान्तिका पहिलो नेताले पनि प्रकाररूपमा प्रस्तुत गर्छन् (नेपोलियन)।

अप्रिल १८१४ मा छैटौँ गठबन्धनको युद्धमा नेपोलियनको पराजय र फन्टेनब्लो सन्धिपश्चात् उनले फ्रान्सको सिंहासन त्यागे र भूमध्यसागरस्थित एल्बा टापुमा निर्वासित गरिए। उनलाई त्यस टापुमाथि सार्वभौमिक अधिकार प्रदान गरियो र धेरै नै सीमित अवस्थामा भए तापनि “सम्राट्” को उपाधि कायम राख्न अनुमति दिइयो। नेपोलियनले एल्बामा करिब दस महिना बिताए, जसको अवधिमा उनले फ्रान्समा पुनः सत्तामा फर्किने योजना बनाए। एल्बाबाट उनको पलायन र ‘सय दिन’ को अवधिमा फ्रान्समा भएको उनको छोटो पुनरागमनपश्चात्, जून १८१५ मा वाटरलूको युद्धमा नेपोलियन निर्णायक रूपमा पराजित भए। यस पराजयपछि मित्रराष्ट्र शक्तिहरू, विशेषतः ग्रेट ब्रिटेन, नेपोलियनले फेरि कुनै समस्या उत्पन्न गर्न नपाओस् भन्ने विषयमा दृढसंकल्पित भए। फलस्वरूप, उनलाई पुनः निर्वासित गरियो—यसपटक दक्षिण एटलान्टिकस्थित सुदूर सेन्ट हेलेना टापुमा। सन् १८२१ मा उनको मृत्यु नहोउन्जेल नेपोलियनले आफ्नो जीवनको बाँकी समय सेन्ट हेलेनामा निर्वासनमै बिताए।

पुटिन पुरानो गार्ड केजीबीका एक प्रतिनिधि हुन्। केजीबी सन् १९५४ देखि सन् १९९१ मा सोभियत संघ विघटन नभएसम्म सोभियत संघको मुख्य सुरक्षा निकाय तथा गुप्तचर संस्था थियो। यो आन्तरिक सुरक्षा, प्रतिगुप्तचर कार्य, तथा देशभित्र र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा सूचना सङ्कलनका लागि जिम्मेवार थियो। केजीबी आफ्नो व्यापक जासुस सञ्जाल, निगरानी अभियानहरू, तथा जनसमूहमाथि कम्युनिस्ट शासनको नियन्त्रण कायम राख्ने भूमिकाका लागि

परिचित थियो। भ्लादिमिर पुटिन सोभियत संघको मुख्य सुरक्षा तथा गुप्तचर संस्था केजीबी (राज्य सुरक्षासम्बन्धी समिति) का सदस्य थिए।

लेनिनग्राद राज्य विश्वविद्यालयबाट स्नातक भएपछि पुटिन १९७५ मा केजीबीमा सम्मिलित भए। पुटिनले १९९१ मा सोभियत संघको पतन नभएसम्म केजीबीका लागि काम गरे, त्यसपछि उनी राजनीतिमा प्रवेश गरे र अन्ततः २००० मा रूसका राष्ट्रपति बने। केजीबीमा रहेको उनको पृष्ठभूमिले शासन-प्रशासन र वैदेशिक नीतिप्रतिको उनको दृष्टिकोणमा महत्वपूर्ण प्रभाव पारेको छ। एल्बा द्वीपमा नेपोलियनको पहिलो निर्वासनले १९९१ देखि २००० सालसम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जब केजीबीको दर्शन पुनः फर्कियो। जब पुटिन अन्ततः पराजित हुन्छन्, जसरी तेह्रदेखि पन्ध्र पदहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तब त्यो दोस्रो पराजय (पहिलो १९८९ भएको) वाटरलू र नेपोलियनको दोस्रो निर्वासनद्वारा प्रतिरूपित हुन्छ, जहाँ उनको मृत्यु भयो।

नेपोलियनले १७९८ र १७९९ मा पोपतन्त्रलाई घातक घाउ पुऱ्यायो। १७९९ मा फ्रान्सेली क्रान्तिको अन्त्य फ्रान्समा भयो, तर १८०४ सम्म आइपुग्दा त्यो बोलशेविक क्रान्तिमा रूससम्म पुगेको थियो। १८०४ मा पोर्चुगलमा फातिमाको चमत्कार घटित भयो, र मरियम र यूसुफसँग संवाद गरेको भनिएका ती तीन बालबालिकालाई तीनवटा गोप्य सन्देशहरू दिइए। ती तीन सन्देशहरू यस अर्थमा गोप्य थिए कि तिनलाई उत्तरका राजा, अर्थात् पोपले मात्र पढ्नुपर्ने थियो। ती सन्देशहरूले पोपलाई क्याथोलिक चर्चका अगुवाहरूसँग विशेष बैठक बोलाउन र अधिल्लो वर्षमात्र कम्युनिस्ट रूस बनेको रूसलाई कुँवारी मरियमलाई समर्पित गर्न विशेष धार्मिक अनुष्ठान सम्पन्न गर्न निर्देशन दिए।

सन्देशहरूमा यस्तो चेतावनी समावेश थियो कि यदि पोपले रूसलाई मरियमलाई समर्पित गर्ने आज्ञा कार्यान्वयन गर्न अस्वीकार गरे भने, संसारले अर्को विश्वयुद्ध भोग्नुपर्ने थियो (पहिलो विश्वयुद्ध चमत्कार भएको एक महिनापछि समाप्त हुने थियो)। फातिमाका सन्देशहरू रूढीवादी क्याथोलिक भविष्यवाणीसम्बन्धी व्याख्याका लागि एक संरचनाको रूपमा स्थापित भए। यसले क्याथोलिक चर्चभित्र रूढीवादी क्याथोलिकताबीच—जसको प्रतिनिधित्व पोप जोन पल द्वितीय र प्रथम भ्याटिकन परिषद्ले गरेका छन्—र उदार क्याथोलिकताबीच—जसको प्रतिनिधित्व वर्तमान “वोक-पोप” र द्वितीय भ्याटिकन परिषद्ले गरेका छन्—एक संघर्षको पहिचान गर्यो।

फातिमाका सन्देशहरूमा “असल पोप” “सेतो पोप” थियो, र “खराब पोप” “कालो पोप” थियो। असल पोप, पोप जोन पल द्वितीय, रूढीवादी पोप थिए, जसले फातिमाकी कुमारीलाई आफ्नो मार्गदर्शक मूर्तिको रूपमा पहिचान गरे, र खराब पोप भने जाग्रत-वादी पोप हो, जसले तथाकथित कुमारी मरियमबाट आएका कुनै पनि सन्देशहरूलाई पनि अस्वीकार गर्छ। जब तपाईं पोर्चुगलको फातिमास्थित तीर्थस्थलको भ्रमण गर्नुहुन्छ, त्यहाँको परिसरमा प्रवेश गर्दा प्रवेशद्वार एकातिर कालो पोपको र अर्कातिर सेतो पोपको दुई विशाल मूर्तिहरूका बीचमा स्थापित गरिएको छ, यस प्रकार फातिमाका भविष्यवाणीहरूमा पहिचान गरिएको आन्तरिक सङ्घर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्दैन।

फातिमाका तीन गोप्य सन्देशहरूको अर्को तत्त्व क्याथोलिकतावाद (उत्तरका राजा) र नास्तिकतावाद (दक्षिणका राजा) बीचको संघर्षमाथिको यसको जोड थियो। क्याथोलिकतावाद र नास्तिक रूसबीचको संघर्ष शैतानी भविष्यवाणीको एक विषय हो, जसले क्याथोलिकतावादको ठूलो अंशलाई निर्देशित गर्छ, भन्ने कुरा नचिनीकन, दोस्रो विश्वयुद्धका समयमा क्याथोलिक चर्चले नाजी जर्मनीलाई प्रदान गरेको समर्थनलाई बुझ्न कठिन हुन्छ, यदि असम्भव होइन भने।

दोस्रो विश्वयुद्धको क्रममा ८ सेप्टेम्बर १९४१ देखि २७ जनवरी १९४४ सम्म चलेको लेनिनग्रादको युद्ध इतिहासका सबैभन्दा लामो र अत्यन्त क्रूर घेराबन्दीहरूमध्ये एक थियो। २३ अगस्ट १९४२ देखि २ फेब्रुअरी १९४३ सम्म भएको स्टालिनग्रादको युद्धलाई प्रायः दोस्रो विश्वयुद्धको सबैभन्दा रक्तरेज्जित र अत्यन्त महत्त्वपूर्ण युद्धका रूपमा मानिन्छ। यसका परिणामस्वरूप दुवै पक्षमा विशाल जनधनको क्षति भयो, जसमा मृत्यु भएका, घाइते भएका, तथा बन्दी बनाइएका सैनिकहरू सहित कुल क्षतिको अनुमान २० लाखभन्दा बढी रहेको छ। स्टालिनग्रादको युद्धले युद्धमा एक निर्णायक मोडसमेत चिन्हित गर्‍यो, किनकि यसले जर्मन सेनामाथि सोभियत संघको निर्णायक विजय सुनिश्चित गर्‍यो र अन्ततः नाजी जर्मनीको पराजयतर्फ मार्ग प्रशस्त गर्‍यो।

विशेषतः भर्खरै उल्लेख गरिएका ती दुई युद्धहरूमा रूसविरुद्ध नाजी जर्मनीले गरेको युद्धलाई नचिनीकन, क्याथोलिक चर्चको गुप्त सहयोगीका रूपमा जर्मनीको भूमिकालाई बुझ्न कठिन हुन्छ। रूसको नास्तिकता, र त्यसपछि कम्युनिस्ट सोभियत संघ, विरुद्ध फातिमाकी मरियमको शैतानी भविष्यवाणीबाट प्रेरित क्याथोलिकताबिचको आध्यात्मिक युद्धका आधारहरू नबुझी, दोस्रो विश्वयुद्धपश्चात् क्याथोलिकताले नाजी युद्ध अपराधीहरूलाई गोप्य रूपमा लुकाएर त्यसपछि विश्वभर सार्ने कार्यको तर्क छुटिन्छ। रूसविरुद्धको आफ्नो संघर्षमा नाजीहरू क्याथोलिकताका प्रतिनिधि सेना थिए।

यही भविष्यसूचक तर्कभित्र नास्तिक रूसका प्रमुख पुटिन युक्रेनमा चलिरहेको युद्धमा संलग्न छन्, जसका नेताहरू खुल्लमखुल्ला नाजीहरूका रूपमा परिचित छन्। दोस्रो विश्वयुद्धदेखि नै र त्यसपछिसम्म नास्तिकताविरुद्ध फातिमाको युद्धका स्थलीय सैनिकबल फासिवाद र नाजिवाद नै हुन्। निस्सन्देह, युक्रेनी सरकारका नेताहरूको यस वास्तविकताबारे पर्याप्त अभिलेखीय प्रमाण उपलब्ध हुँदाहुँदै पनि, हिटलरको 'Reich Ministry of Public Enlightenment and Propaganda' को आधुनिक अभिव्यक्ति (मुख्यधाराको सञ्चारमाध्यम) ले यी तथ्यहरूलाई सकेसम्म ढाकछोप गरेको छ।

“युक्रेन” नाम स्लाभिक शब्द “ukraina” बाट व्युत्पन्न भएको हो, जसको अर्थ “सीमान्त भूमि” वा “किनार” हुन्छ। ऐतिहासिक रूपमा, यो पदले किभन रस’ का सीमावर्ती क्षेत्रहरूलाई जनाउँथ्यो—त्यो मध्ययुगीन राज्य जसले आधुनिक युक्रेनको पूर्वरूप धारण गरेको थियो—र यो पूर्वी युरोप र युरेशियाको सङ्गमबिन्दुमा अवस्थित छ। इतिहासभरि यसले बाइजान्टिन साम्राज्य, ओटोमन साम्राज्य, रुसी साम्राज्य, तथा अन्य विभिन्न संस्कृति, सभ्यता र साम्राज्यहरूबीच भेट हुने स्थलका रूपमा कार्य गरेको छ। यसको सामरिक अवस्थिति यसलाई यस्तो सीमाप्रान्तीय क्षेत्र बनायो, जहाँ महत्त्वपूर्ण सांस्कृतिक, राजनीतिक र सैनिक अन्तर्क्रियाहरू अनुभव गरिए। मध्ययुगीन अवधिमा, युक्रेन किभन रस’ को सीमावर्ती क्षेत्र थियो, जुन आधुनिक युक्रेन, रूस, र बेलारुसका केही भागहरू समेट्ने एक शक्तिशाली राज्य थियो। समयक्रममा किभन रस’ विस्तार र सङ्कुचन हुँदै जाँदा, यसको सीमाहरू प्रायः परिवर्तित हुन्थे, र युक्रेन राज्यको परिधिमा नै रहिरह्यो।

१९८९ मा सोभियत संघको पतनपछि, जसको प्रतिनिधित्व पद १० मा गरिएको छ, पद ११ र १२ ले यस्तो युद्धको पहिचान गराउँछन् जहाँ दक्षिणका राजाले प्रत्याक्रमण गर्छन् र उत्तरका राजामाथि विजयी हुन्छन्। त्यो युद्ध राफियामा लडिएको थियो, जुन दक्षिणका राजा र उत्तरका राजाका प्रभुत्व-क्षेत्रहरूको सिमानास्थल थियो।

ईसा पूर्व २१७ मा भएको राफियाको युद्धको नाम त्यस सहरको नामबाट आएको हो, जसको नजिक उक्त युद्ध भएको थियो। राफिया प्राचीन पलिश्टीनको समुद्री तटीय क्षेत्रमा अवस्थित एउटा सहर थियो, जो मिश्रको टोलमी राज्य र सेल्युसिड साम्राज्यबीचको सीमाको नजिक पर्दथ्यो। युद्धको समयमा, राजा टोलमी चतुर्थ फिलोपाटरद्वारा शासित मिश्रको टोलमी राज्य र राजा एन्टिओकस तृतीयद्वारा शासित सेल्युसिड साम्राज्यबीचको सीमा राफियाको आसपासको क्षेत्रमा अवस्थित थियो। लेवान्तका सामरिक भूभागहरूमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्ने प्रयासमा दुवै पक्ष लागेकाले, यो युद्ध यही सीमावर्ती क्षेत्रको नजिक लडिएको थियो।

राफिया नामक प्राचीन नगर आधुनिक शहर राफाह नजिक अवस्थित छ। राफाह दक्षिणी गाजा पट्टीमा अवस्थित एक शहर हो, जुन प्यालेस्टिनी भूभागको भाग हो। ई.पू. 217 मा राफियामा प्टोलेमीको विजयपछि, उनले यरूशलेममा रहेका यहूदीहरूका विरुद्ध, साथै मिश्रमा पनि, सतावटहरू आरम्भ गरे। त्यो विजय अल्पकालिक सिद्ध भयो, र भन्नुपर्दा, उनले त्यसपछिका तीन पदहरूमा आफ्नो वाटरलूको सामना गरे। तेहीँ पदमा पहिले पराजित भएको उत्तरको राजा फर्केर आउँछ, र पन्ध्रौँ पदसम्म आइपुग्दा उसले दक्षिणको राजालाई परास्त गरिदिन्छ।

युक्रेनमा पुटिनको विजयलाई प्रचार-प्रसारमा विशेषज्ञता हासिल गरेका पूर्व KGB अधिकारी पुटिनले सम्भवतः युक्रेनी नेतृत्वका नाजी जरा उजागर गर्न प्रयोग गर्नेछन्, र साथै आर्थिक लोभका कारण उक्त शासनलाई समर्थन गर्ने पश्चिमी विश्वका व्यक्तिहरूलाई पनि पर्दाफाश गर्नेछन्, तथा निःसन्देह विश्ववादीहरूद्वारा प्रयोग गरिएका लुकेका ब्याक-साइटहरू र जैविक प्रयोगशालाहरूलाई पनि उजागर गर्नेछन्, जसको वित्तपोषण संयुक्त राज्य अमेरिकाका

करदाताहरूले गरेका छन्।

ती प्रकाशहरूद्वारा विश्वव्यापी विश्ववादीहरूको वर्तमान प्रचार-वाक्यहरू, साथै संयुक्त राज्य अमेरिकाका डेमोक्रेटिक वक्ताहरूका प्रचारात्मक तर्कहरू पनि ध्वस्त हुनेछन्। पुटिनको त्यो विजयले सातमध्येका आठौँ राष्ट्रपतिलाई आफ्नो भूमिका ग्रहण गर्न अधिकार प्रदान गर्नेछ, अर्थात् उसैलाई, जो पद सोह्रको ठीक अधिमात्र इतिहासमा प्रवेश गर्ने भविष्यसूचक निरंकुश शासक हो; र पद सोह्र भनेको चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था हो।

तेह्रौँ पदमा उत्तरका राजाले आफ्नो सेना फेरि संगठित गर्छ, र चौधौँ पदमा मूर्तिपूजक रोम इतिहासमा पहिलो पटक प्रस्तुत गरिन्छ, यद्यपि त्यो अझै उत्तरको राजा होइन। त्यहाँ यसलाई “दर्शन स्थिर पार्ने” प्रतीकको रूपमा चिनाइन्छ, र आफूलाई उच्च पार्ने अनि त्यसपछि पतन हुने शक्तिको रूपमा पनि। युक्रेनको युद्धमा पुटिनको विजयपछि, सोह्रौँ पदको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अधिबाट पापतन्त्रले विश्वराजनीतिमा आफूलाई उचाल्न थाल्नेछ।

फ्रान्सेली क्रान्ति, र त्यसको रुसी क्रान्तिसँगको सम्बन्ध; नेपोलियन र पुटिन; फातिमाको चमत्कार, र त्यसका तीन गोप्य रहस्यहरू; भ्याटिकन र हिटलरबीचको गोप्य गठबन्धन, भ्याटिकन र रेगनबीचको गोप्य गठबन्धन—यी सबै भविष्यसूचक “पाङ्ग्राहरू” हुन्, जो पद एघारदेखि पन्ध्रसम्मको इतिहासमा एक-अर्कासँग प्रतिच्छेद गर्छन्, जुन इतिहास सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबार व्यवस्थासम्म घटित हुन्छ। हामीले पद दसतर्फ अघि बढ्नुअघि यी भविष्यसूचक “पाङ्ग्राहरू” को संक्षिप्त सार प्रस्तुत गर्नु महत्त्वपूर्ण थियो।

निम्नलिखित लेख “NBC News” बाट लिइएको हो, जुन “Main Stream Media” को चरम उदाहरण हो, र “MSM” हिटलरको दोस्रो विश्वयुद्धकालीन प्रचारयन्त्रको आधुनिक रूप हो। यो लेख निश्चय नै पुटिन-विरोधी, रूस-विरोधी, र युक्रेन-समर्थक छ, तर कुरा त्यसैमा सीमित छैन। स्वर्गीय राज्यका नागरिकहरूको रूपमा, परमेश्वरका जनहरूले शैतानी कार्यको कुनै पनि पक्षको समर्थन गर्नु हुँदैन, र सबै युद्ध शैतानी कार्य हुन्।

यस लेखको उद्देश्य ती व्यक्तिहरूलाई अवसर प्रदान गर्नु हो जो क्याथोलिकमत (उत्तरको राजा) र नास्तिकतावाद (दक्षिणको राजा) बीचको भविष्यवाणीगत युद्धसँग अपरिचित छन्, तथा यी दुई भविष्यवाणीगत शक्तिहरूको युद्धमा नाजीवादलाई क्याथोलिकमतको प्रतिनिधि सेनाको रूपमा प्रयोग गरिएको थियो भन्ने तथ्यसँग पनि अपरिचित छन् (ठीक त्यसरी नै जसरी सन् १९८९ मा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई प्रयोग गरिएको थियो)। भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूसँग यति पर्याप्त प्रमाण हुनु आवश्यक छ कि उनीहरूले दोस्रो विश्वयुद्ध र शीतयुद्धको पृष्ठभूमि-इतिहास दानिएल अध्याय ११ का पद ११ र १२ को पूर्तिस्वरूप युक्रेनमा वर्तमान युद्धमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ भन्ने देख्न सक्छन्।

“ऐतिहासिक घटनाहरू, जसले भविष्यवाणीको प्रत्यक्ष पूर्तिलाई देखाउँथ्यो, मानिसहरूको सामु प्रस्तुत गरिए, र भविष्यवाणीलाई यस पृथ्वीको इतिहासको अन्त्यसम्म लैजाने घटनाहरूको एक प्रतीकात्मक चित्रणको रूपमा देखियो।” Selected Messages, book 2, 102.

NBC News को लेख: “युक्रेनको नाजी समस्या वास्तविक छ, यद्यपि पुटिनको ‘नाजीकरण हटाउने’ दाबी सत्य होइन”

रूसका राष्ट्रपति भ्लादिमिर पुटिनले युक्रेनमाथिको रूसको आक्रमणलाई उचित ठहर्याउन निर्माण गरेका अनेक विकृत दाबीहरूमध्ये, सायद सबैभन्दा विचित्र उनको यो दाबी हो कि उक्त कदम देश र त्यसको नेतृत्वलाई “नाजीमुक्त” बनाउन चालिएको हो। बख्तरबन्द ट्याङ्क र लडाकु विमानहरू सहित आफ्नो छिमेकीको भूभागमा प्रवेश गर्ने आफ्नो तर्क प्रस्तुत गर्दै, पुटिनले यो कदम “जनतालाई जोगाउन” चालिएको हो, जो “दुर्व्यवहार र नरसंहारको अधीनमा पारिएका” छन्, र रूस “युक्रेनको विसैनिकीकरण र नाजीमुक्तीका लागि प्रयत्नशील हुनेछ” भनी बताएका छन्।

पुटिनका विनाशकारी कार्यहरू—जसमध्ये यहूदी समुदायहरूको ध्वंस पनि समावेश छ—यस तथ्यलाई स्पष्ट पार्छन् कि जब उनी आफ्नो उद्देश्य कसैको कल्याण सुनिश्चित गर्नु हो भन्छन्, तब उनी झूट बोलिरहेका छन्।

प्रत्यक्ष रूपमा हेर्दा पुटिनको यो बदनाम गर्ने आरोप हास्यास्पद छ, विशेषतः किनकि युकेनी राष्ट्रपति भोलोदिमिर जेलेन्स्की यहूदी हुन् र उनले दोस्रो विश्वयुद्धको समयमा आफ्ना परिवारका सदस्यहरू मारिएका थिए भनेर बताएका छन्। युकेनमा हालै सामूहिक हत्याकाण्ड वा जातीय सफायाका घटनाहरू भइरहेका छन् भन्ने कुनै प्रमाण पनि छैन। यसबाहेक, शत्रुहरूलाई नाजीको संज्ञा दिनु रूसमा एक सामान्य राजनीतिक युक्ति हो, विशेषगरी त्यस्तो नेताबाट, जो दुष्प्रचार अभियानहरूलाई रुचाउँछ र विजयलाई औचित्य दिन दोस्रो विश्वयुद्धका एक शत्रुविरुद्ध राष्ट्रिय प्रतिशोधका भावनाहरू भड्काउन चाहन्छ।

तर पुटिन प्रचारमा संलग्न भए तापनि, युकेनसँग नाजीसम्बन्धी एक वास्तविक समस्या छ—विगतमा पनि र वर्तमानमा पनि। पुटिनका विनाशकारी कार्यहरू—जसमध्ये यहूदी समुदायहरूको ध्वंससमेत पर्छ—यही कुरा स्पष्ट पार्छन् कि जब उनी आफ्नो उद्देश्य कसैको हितसुरक्षा सुनिश्चित गर्नु हो भन्छन्, तब उनी झूट बोलिरहेका छन्। तर क्रेमलिनको क्रूर आक्रमणविरुद्ध पहिलो-र-निलो झण्डाको रक्षा गर्नु जति महत्त्वपूर्ण छ, त्यति नै युकेनको यहूदी-विरोधी इतिहास र हिटलरका नाजीहरूसँगको सहकार्यलाई, साथै पछिल्ला दिनहरूमा केही वृत्तहरूमा नव-नाजी गुटहरूको अङ्गीकारलाई, अस्वीकार गर्नु एक खतरनाक त्रुटि हुनेछ।

किन भागिरहेका युकेनीहरूका बारेमा यति धेरै सहानुभूतिका साथ कुरा भइरहेको छ? उनीहरू गोरा हुन्।

दोस्रो विश्वयुद्धको पूर्वसन्ध्यामा, युकेन युरोपका सबैभन्दा ठूला यहूदी समुदायहरूमध्ये एकको वासस्थान थियो, जसको संख्या २.७ मिलियनसम्म पुगेको अनुमान गरिएको छ—उक्त भूभागमा यहूदी-विरोध र पोग्रोमहरूको लामो इतिहास रहेको तथ्यलाई विचार गर्दा यो अत्यन्तै उल्लेखनीय संख्या थियो। युद्धको अन्त्यसम्ममा, तीमध्ये आधाभन्दा बढीले ज्यान गुमाउने थिए। १९४१ मा जर्मन सेनाले कीभमाथि नियन्त्रण कायम गर्दा, उनीहरूलाई “हाइल हिटलर” लेखिएका ब्यानरहरूद्वारा स्वागत गरिएको थियो। त्यसको केही समयपछि, पुनर्वास गरिने बहानामा करिब ३४,००० यहूदीहरू—रोमा तथा अन्य “अवाञ्छनीय” व्यक्तिहरूसहित—लाई समेटेर सहरबाहिरका मैदानहरूतर्फ हिँडाइयो, जहाँ उनीहरूलाई पछि “गोलीद्वारा गरिएको होलोकास्ट” भनेर चिनिएको नरसंहारमा हत्या गरियो।

बाबिन यारको त्यो खोंच दुई वर्षसम्म सामूहिक चिहानको रूपमा भरिँदै रह्यो। त्यहाँ हत्या गरिएकाहरूको संख्या १००,००० सम्म पुगेकाले, यो आउश्विट्स तथा अन्य मृत्यु-शिविरहरू बाहिरको होलोकस्टका सबैभन्दा ठूला एकल हत्या-स्थलहरूमध्ये एक बन्यो। अनुसन्धानकर्ताहरूले उक्त स्थलमा नाजीहरूको हत्या-आदेश कार्यान्वयन गर्न स्थानीयहरूले निर्वाह गरेको निर्णायक भूमिकालाई उल्लेख गरेका छन्।

आजकल, युकेनमा ५६,००० देखि १,४०,००० सम्म यहूदीहरू छन्, जसले आफ्ना हजुरबा-हजुरआमाले कहिल्यै कल्पना पनि नगरेका स्वतन्त्रता र संरक्षणहरूको उपभोग गरिरहेका छन्। त्यसमा गत महिना पारित गरिएको अद्यावधिक कानून पनि समावेश छ, जसले यहूदी-विरोधी कार्यहरूलाई अपराधिक ठहर गरेको छ। दुर्भाग्यवश, उक्त कानून सार्वजनिक रूपमा बढ्दो पूर्वाग्रहका प्रकट रूपहरूलाई सम्बोधन गर्न अभिप्रेत थियो, जसमा सभाघरहरू र यहूदी स्मारकहरूमाथि स्वस्तिकाले भरिएको तोडफोड, तथा कीभ र अन्य सहरहरूमा वाफेन एसएसको महिमामण्डन गर्ने भयावह जुलुसहरू पनि समावेश थिए।

अर्को एक अशुभ विकासमा, युकेनले हालका वर्षहरूमा युकेनी राष्ट्रवादीहरूको सम्मानमा अत्यधिक संख्यामा मूर्तिहरू स्थापना गरेको छ, जसको विरासत नाजीहरूको प्रतिनिधि साधनका रूपमा रहेको उनीहरूको निर्विवाद अभिलेखद्वारा कलुषित भएको छ। द फर्वार्ड पत्रिकाले यीमध्ये केही घृणास्पद व्यक्तिहरूको सूची प्रस्तुत गरेको थियो, जसमा स्टेपन बान्देरा पनि पर्दछन्—युकेनी राष्ट्रवादीहरूको संगठन (OUN) का नेता—जसका अनुयायीहरूले एसएस तथा जर्मन सेनाका लागि स्थानीय मिलिसिया सदस्यका रूपमा काम गरेका थिए। “युकेनमा यस नाजी सहयोगीको महिमामण्डन गर्ने कैयौं दर्जन स्मारकहरू र सडकका असंख्य नामहरू छन्, यति धेरै कि तिनका लागि विकिपिडियामा दुईवटा अलग पृष्ठ आवश्यक परेका छन्,” द फर्वार्डले लेख्यो।

अर्का एक बारम्बार सम्मानित व्यक्तित्व रोमन शुखेभिच हुन्, जसलाई युकेनी स्वतन्त्रता सेनानीका रूपमा आदर गरिन्छ, तर उनी त्यहीँसँगै एक भयप्रद नाजी सहायक प्रहरी एकाइका नेता पनि थिए, जसलाई Forward ले

“हजारौं यहूदीहरू र ... पोलहरूलाई निर्दयतापूर्वक मार्न जिम्मेवार” भनी उल्लेख गरेको छ। ओयूएनका एक समयका अध्यक्ष यारोस्लाभ स्टेस्कोका लागि पनि मूर्तिहरू स्थापित गरिएका छन्; उनले लेखेका थिए, “म युक्रेनका यहूदीहरूको संहारमा जोड दिन्छु।”

अत्यन्त दक्षिणपन्थी समूहहरूले पनि विगत दशकमा राजनीतिक प्रभाव बढाएका छन्; तिनमध्ये सबैभन्दा भयावह Svoboda (पूर्वनाम Social National Party of Ukraine) हो, जसका नेताले देश “मस्कोवी-यहूदी माफिया” द्वारा नियन्त्रण गरिएको दाबी गरेका थिए, र जसका एक उपनेताले युक्रेनमा जन्मिएकी यहूदी अभिनेत्री Mila Kunis लाई वर्णन गर्न यहूदी-विरोधी अपमानजनक शब्द प्रयोग गरेका थिए। Foreign Policy का अनुसार, Svoboda ले युक्रेनको संसदमा आफ्ना धेरै सदस्यहरू पठाएको छ, जसमा एक जना त्यस्ता पनि थिए जसले होलोकास्टलाई मानव इतिहासको “उज्ज्वल कालखण्ड” भनेका थिए।

उत्तिकै चिन्ताजनक रूपमा, नव-नाजीहरू युक्रेनका स्वयंसेवी बटालियनहरूको बढ्दो पङ्क्तिका केही भाग हुन्। सन् २०१४ मा पुटिनद्वारा क्रिमियामाथि गरिएको आक्रमणपछि पूर्वी युक्रेनमा मस्को-समर्थित पृथकतावादीहरूविरुद्ध भएका सबैभन्दा कठोर सडक-युद्धहरूमध्ये केही लडेर उनीहरू युद्ध-अनुभवी बनेका छन्। तीमध्ये एक आजोभ बटालियन हो, जसको स्थापना एक घोषित श्वेत सर्वोच्चतावादीद्वारा गरिएको थियो, जसले युक्रेनको राष्ट्रिय उद्देश्य देशलाई यहूदीहरू र अन्य निम्न ठानिएका जातिहरूबाट मुक्त गर्नु हो भनेर दाबी गरेको थियो। सन् २०१८ मा, अमेरिकी कङ्ग्रेसले युक्रेनलाई प्रदान गरिने आफ्नो सहायता “आजोभ बटालियनलाई हतियार, तालिम वा अन्य सहायता प्रदान गर्न” प्रयोग गर्न नपाइने भनेर प्रावधान गरेको थियो। तैपनि, आजोभ अहिले युक्रेनको राष्ट्रिय गार्डको एक आधिकारिक सदस्य हो।

निश्चय नै, यस अशान्तिपूर्ण सन्दर्भमध्ये कुनै पनि कुराले विगत केही हप्तादेखि युक्रेनीहरूमाथि आइपरेको दुःखद विपत्तिलाई औचित्य प्रदान गर्दैन—र यो पनि सम्भवतः सत्य हो कि पुटिनले आफ्नो आक्रमण प्रारम्भ गर्दा यीमध्ये कुनै पनि कुराबाट प्रेरणा लिएका थिएनन्। वास्तवमा, पुटिनकै कारण ओडेसा, खार्किभ र अन्य पूर्वी सहरहरूमा बसोबास गर्ने यहूदीहरू अत्यन्तै भीषण संकटमा परेका छन्। धेरैले स्थानीय सभाघरहरू र यहूदी केन्द्रहरूमा शरण लिएका छन् भने अरूचाहिँ इस्राएललगायत विदेशी देशहरूतर्फ पलायन भएका छन्, जसले सबै यहूदीहरूलाई युक्रेन छोड्न आग्रह गरेको छ।

मेरा आफ्नै हजुरबा-हजुरआमाले पनि सतावटबाट बच्न पश्चिमी युक्रेनबाट भागनुपरेको थियो, र यो चक्र निरन्तर दोहोरिरहनु अत्यन्त दुःखद छ। यदि देश अराजकता र विद्रोहमा पतित हुन्छ भने, यहूदीहरू फेरि एकपटक आफ्नै केही सहनागरिकहरूबाट जोखिममा पर्न सक्छन्। यस खतरालाई स्वीकार नगर्नुको अर्थ, त्यसको प्रतिरोध गर्न अत्यन्त थोरै मात्र गरिँदछ भन्ने हो।

तर देशका केही तत्त्वहरू इतिहासका सबैभन्दा घृणित आन्दोलनहरूमध्ये एउटासँग गाँसिएका भए तापनि, यस नाटकमा युक्रेनको पक्षमा उभिनु नै निःसन्देह ग्रहण गर्नुपर्ने सम्मानजनक अडान हो। अहिले, पुटिनले दिनहुँ युक्रेनी जनतामाथि आफ्नो आक्रमणलाई भस्मसात् गर्ने उन्मादका साथ तीव्र बनाइरहेको प्रत्येक दिन, वास्तवमा N-word को हकदार को हो भनेर नदेख्नु कठिन छ।

एलन रिप्प, मार्च ५, २०२२ – स्रोत

हामी यस अध्ययनलाई हाम्रो अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“विगतलाई सम्झन नसक्नेहरू त्यसलाई पुनः दोहोर्याउन अभिशप्त हुन्छन्।” जर्ज सान्टायाना।

“भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा परमेश्वरले अतीतमा पूरा हुने भनी निर्दिष्ट गर्नुभएको सबै कुरा पूरा भइसकेको छ, र जुन कुरा अझै आउन बाँकी छ, त्यो आफ्नो क्रमअनुसार पूरा हुनेछ। परमेश्वरका भविष्यद्वक्ता दानियल आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। यूहन्ना आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। प्रकाशको पुस्तकमा यहूदाको कुलका सिंहले भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूका निम्ति दानियलको पुस्तक खोलेदिनुभएको छ, र यसरी दानियल आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। उनले आफ्नो साक्षी दिन्छन्—त्यो, जुन परमप्रभुले उहाँलाई ती महान् र गम्भीर

घटनाहरूका दर्शनमा प्रकट गर्नुभयो, जसको परिपूर्तिको ठीक देहलीमा उभिइरहेका हुँदा हामीले अवश्य जान्नुपर्छ।”

“इतिहास र भविष्यवाणीमा परमेश्वरको वचनले सत्य र भ्रान्तिबीचको लामो समयदेखि चलिरहेको संघर्षलाई चित्रण गर्दछ। त्यो संघर्ष अझै पनि जारी छ। जे-जे पहिले भएका छन्, ती फेरि दोहोरिनेछन्। पुराना विवादहरू पुनर्जीवित गरिनेछन्, र नयाँ सिद्धान्तहरू निरन्तर उत्पन्न भइरहनेछन्। तर परमेश्वरका जनहरू, जसले आफ्नो विश्वास तथा भविष्यवाणीको पूर्तिमा पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको घोषणामा आफ्नो भूमिका निर्वाह गरेका छन्, उनीहरू आफू कहाँ उभिएका छन् भन्ने जान्दछन्। उनीहरूसँग यस्तो अनुभव छ, जो खाँटी सुनभन्दा पनि बहुमूल्य छ। तिनीहरू अन्त्यसम्म आफ्नो भरोसाको आरम्भलाई दृढतापूर्वक समाते रहँदै, चट्टानझैँ अटल भई उभिनुपर्नेछ।” Selected Messages, book 2, 109.